

je tisti Beli Krajnc, ki ga je pred nekolikimi leti kupčija v severno Ameriko pripeljala. Zdaj je kupec v Šent-Luizi, in pravi, de se mu prav dobro godi. Pravil mi je tudi, de so Šent-Luižani v sedmih letih šest novih katoliških cerkv sozidali, in de so silno veliko denarja v to obernili. Tudi sim zvedel od njega, de je veliko semiškiga vina nakupil, de ga bo v Ameriko peljal, in ondi z njim kupčeval. Ta čast se mende slovenskim vinu še ni zgodila, de bi ga bil kdo v Ameriko vozil. Slovenci! le naprej v vseh rečeh.

Lovre Pintar.

Prošnja.

Veliko, ali saj precej dobrih slovenskih besed se semterjje po deželi najde, ki jih še v nobenim besednjaku ni; kdor kej tacih vé, ali sliši, naj bi jih zdaj po Novicah oznanil, de, ako se poterdi, bi se v besednjak sprejele, kteri je ravno v delu. — Upati je, de bodo izdelovavci besednjaka vse tečaje Novic skerbo prebrali, kér je tudi ondi marsikej dobriga hranjeniga, kar še v besednjakih ni. Pri novih besedah pa bi se moglo kako znamnje pristaviti, de bi se ločile od unih, ki so med ljudmi v navadi.

Ud slov. zbara.

Novičar iz Ljubljane.

V saboto so bile v Ljubljani slovesne bilje za ministra Latoura, kteriga je Dunajska kervoželjna derhal umorila. — V pondeljk zvečer je bilo celo mesto razsvitljeno v čast našemu novemu Cesarju. Narodna straža je z baklami in muziko skozi mesto šla, in „živi, živi cesar Franc Jožef I!“ je donéto po mestu, ki v novim Cesarju tudi Ferdinandova časti in ljubi. V torek ob desetih je bila slovesna sv. maša v ravno ta namén. Zvečer je bilo glediše razsvitljeno. — Iz Dunaja je prišel kakor na druge deželne vladarstva tako tudi na naše ukáz od novih ministrov, de se imajo vsi cesarski služabniki po novim ministerskim vodilu, kteriga smo v 49. listu Novic na znanje dali, na tanjko deržati, sicer imajo koj službo zgubiti; nasproti pa jim obljubi ministerstvo, de jih bo z vso močjo podpiralo, de se bo poslave povsod spodobno spoštovale in de se ne bo terpilo, de bi kdo postave zaničeval, mir in varstvo dežele podkopal. Tako je prav! — Gosp, Miha Žeravec, registrator pri grajs. grunt. bukvah je položil ministerstvu nektere svete, kakó nej bi se stan delavev v njih in dežele prid poboljšal. Ministerstvo je pohvalilo dobro voljo gosp. Žeravea, in je rěklo, de bi bilo prav, ako bi tisti, ki so v stanu, kaj pametniga in pošteniga iz svoje skušnje sjetovati, svoje misli razodeli. — V Teržiču je bila predposlednjo nedeljo Krajnska narodna straža, ki je Teržiško obiskala, z veliko častjo sprejeta, in gosp. J. Pešarc jo je s slovenskim nagovorom med milim nebam pozdravil; „živijo“ Cesarju Ferdinandu, Cesarju Francu Jožefu — in poslednjič tudi Slovenski deželi so bili prav serčni. Slovenski nagovor, sploh z veseljem zaslišan kaže, de prebivavci Teržiča maternemu jeziku niso tako nasprotni, kakor nekteri mislijo. Na en mah-ljej ne pade drevó — pačasi se bono že vsi zdramili, de smo Slovenci, in de nam je čast Slovencam biti. Kar je krajnskiga regimenta še zdej domá bilo, bo te dni vse šlo nad Ogre, namesti naših bojo pa Horvatje tačas tukaj. — Pondeljk je šlo 10 Ljubljancenov v Olomouc in Prago, novimu Cesarju v imenu krajnske dežele spodobno poklonit se, in se mu priporočit, — stariju Cesarju pa se zahvalit za podeljene dobrote. —

Urno, kaj je noviga po svetu?

Madžaroni, ki so se spuntali proti Cesaru Ferdinandu, tudi noviga Cesara nočejo spoznati. Vojskovođa Vindišgrēc in Jelačić sta Dunaj že zapustila in sta se na Ogersko podala. Sliši se, de naša armada proti Mažarone snese 2krat sto tavžeut móž, in de bojo Cesari sami tudi v vojsko šli, ktera se bo te dni začela. Prešpork, kjer je začela kolera hudo moriti, je, kakor časopisi govoré, že v oblasti naše armade. Tudi Buda-Pestu ne kaže nič drugiza. — Novi Cesar so gosp. Suplička vojvoda Serbskiga poterdili in tudi s tem na znanje dali, de Ogersko kraljestvo ne bo več, kakor je dozdej bilo, le Madžarska dežela. — V Rimu vlada brezpostavnost; sv. oče papež so zdej v mestu Gajeti na Neapolitanskim, kjer sta Jih kralj in kraljica s serčnim veseljem sprejela. Sveti oče so mogli na skrivenim v obleki pisarja iz Rimu uiti. Parski poslanec Jih je odpeljal. — Na Francoskim voljo vladar-niga predsednika, ktera volitev ni le za Francoze, temuč za celi svet silno imenitna, kér od te volitve visi mir ali vojska Evrope. Če ne bojo izvolili krepkiga moža, ki bi z mogočno roko nepokojne Francoze vladal, bo pa huda za vse. — Višji škof Rajačić v Karlovcu je patrijarh, gosp. Metel Osegović, slavni Hrovat, pa ministrialni svetovavec pri ministerstvu notranjih oprav izvoljen. — Po poslednjih Novicah so madžarske mesta Marmarož, Kašau in Eperies še tudi v oblasti naše armade.

Slovenski pregovori

nabrali od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Bolje samimu biti, kakor poštenje zgubiti. — Brez denarja do solarja, brez solí domú. — Brez glave storjeno, gotovo skaženo. — Brez gnojá ni prosá. — Brez kvasa kruh ne shaja. — Brez palice ne hodi! — Brez potu ni medú. — Delj se gré, delj kažejo. Danes meni, jutri tebi. — Darovanemu konju ne glej na zobe. — Dekliški glas gre dalječ vas. — De se človek dima ne nadimi, ognja se ne bo nagrel. — De sim černa, nisim ciganka. — Denar želzne vrata prebije. — Dober med, vender perstov ne snej. — Dober prijatel bolji ko denár. — Dobre volje mošnjo kolje. — Dobrimu vinu vehe ni treba. — Dobro blagó se hvali samó! — Dobro domá, kdor ga imá — Dobro povsod, nar bolji domá. — Dokler protje mladó, viti lahkó. — Dokler konja lové, mu ovsu molé. — Dolga ljubezin gotova bolezin. — Dolgo živel, kmalo umerl. — Dosti osine, malo pozrè. — Dosti prijatlov, dokler jedó. — Dosti psév snedó volká. — Do tretjiga gré rado. — Drag kruh, kjer denarjev ni. — Družica, lisica lisica. — DVakrat se v mlinu pové. — Dva loša, izbila Miloša. — Dvoje psov na kost eno, koljeta se mej sebo. —

Današnjemu listu je perdjan 25. dokladni list.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnji	
	16. grudna.	11. grudna.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domáce	2	40	2	30
1 » » banaške	2	50	2	48
1 » Turšice.....	—	—	1	36
1 » Soršice.....	1	52	—	—
1 » Rěži	1	44	1	40
1 » Ječmena	—	—	—	—
1 » Prosa	1	27	1	26
1 » Ajde	1	12	1	15
1 » Ovsá	—	51	—	49